

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, constând într-o excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 277 TFUE, prin care se urmărește declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 272, p. 1) privind măsuri restrictive împotriva Iranului.

Reclamantele arată că criteriile adoptate prin această decizie și prin acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt lipsite de o bază factuală întrucât, prin Hotărârea Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), Tribunalul a considerat că Islamic Republic of Iran Shipping Lines (denumită în continuare „IRISL”) nu a încălcat măsurile restrictive impuse de Consiliul de Securitate, în al treilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă și principiile *non bis in idem* și *res iudicata*, în al patrulea rând, determină o discriminare față de entitățile care se presupune că ar fi deținute sau controlate de IRISL, fără vreo justificare sau proporționalitate, în al cincilea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat alte drepturi fundamentale ale reclamantelor, inclusiv dreptul lor de proprietate, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul la respectarea reputației și, în al șaptelea rând, constituie un abuz de putere din partea Consiliului, în sensul că acesta doar a aplicat în mod repetat reclamantelor aceleași măsuri restrictive, eludând o hotărâre obligatorie a Tribunalului.

2. Al doilea motiv, constând într-un motiv de anulare în temeiul articolului 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 92, p. 101) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 92, p. 12) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care se aplică reclamantelor.

Reclamantele arată că această decizie și acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt viciate de erori vădite de apreciere, în al treilea rând, sunt lipsite de o bază factuală suficientă, în al patrulea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor și dreptul la motivare al acestora, în al cincilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă, principiul *non bis in idem* și principiul general al încrederii legitime și, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantelor și în special dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2015 – Windrush Aka/OAPI – Dammers (The Specials)

(Cauza T-336/15)

(2015/C 294/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Windrush Aka LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister și S. Britton, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jerry Dammers (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „The Specials” – marca comunitară nr. 3 725 082

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 18 martie 2015 în cauza R 1412/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 29 iunie 2015 – Bach Flower Remedies/OAPI – Durapharma (RESCUE)

(Cauza T-337/15)

(2015/C 294/93)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Regatul Unit) (reprezentant: I. Fowler, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Durapharma ApS (Stenstrup, Danemarca)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „RESCUE” – marca comunitară nr. 6 473 755

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 martie 2015 în cauza R 2551/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în litigiu, a intervenientei.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.
-